Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►**B**

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2015/1601

2015 m. rugsėjo 22 d.

kuriuo Italijos ir Graikijos labui nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje

(OL L 248, 2015 9 24, p. 80)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2016 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1754	L 268	82	2016 10 1

▼B

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2015/1601

2015 m. rugsėjo 22 d.

kuriuo Italijos ir Graikijos labui nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo sprendimu Italijos ir Graikijos labui nustatomos laikinosios tarptautinės apsaugos srities priemonės, siekiant padėti joms geriau susidoroti su nepaprastąja padėtimi, susidariusia dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio į tas valstybes nares.

2. Komisija nuolat stebi padėtį, susijusią su masiniu trečiųjų šalių piliečių antplūdžiu į valstybes nares.

Komisija prireikus pateiks pasiūlymus iš dalies pakeisti šį sprendimą, kad būtų atsižvelgta į padėties vietoje pokyčius ir jų įtaką perkėlimo Europos Sąjungoje mechanizmui bei kintantį spaudimą valstybėms narėms, visų pirma pirmosioms su migrantų antplūdžiu susiduriančioms valstybėms narėms.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

a) tarptautinės apsaugos prašymas – tarptautinės apsaugos prašymas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES ([1]) 2 straipsnio h punkte;

b) prašytojas – tarptautinės apsaugos pasiprašęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;

c) tarptautinė apsauga – pabėgėlio statusas ir papildomos apsaugos statusas, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio atitinkamai e ir g punktuose;

d) šeimos nariai – šeimos nariai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 604/2013 2 straipsnio g punkte;

e) perkėlimas Europos Sąjungoje – prašytojo perkėlimas iš valstybės narės, kuri pagal Reglamento (ES) Nr. 604/2013 III skyriuje išdėstytus kriterijus yra laikoma valstybe nare, atsakinga už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, teritorijos į valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją;

([1]) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

▼B

f) valstybė narė, į kurią perkeliama – valstybė narė, kuri prašytoją perkėlus į jos teritoriją tampa atsakinga už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Perkėlimas Europos Sąjungoje pagal šį sprendimą vykdomas tik prašytojo, kuris savo tarptautinės apsaugos prašymą pateikė Italijoje ar Graikijoje ir kurio atžvilgiu antraip tos šalys būtų buvusios atsakingos valstybės narės pagal atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijus, išdėstytus Reglamento (ES) Nr. 604/2013 III skyriuje, atžvilgiu.

2. Perkėlimas Europos Sąjungoje pagal šį sprendimą taikomas tik prašytojui, turinčiam pilietybę tos šalies, kurios piliečių tarptautinės apsaugos prašymų, patenkintų pagal pirmosios instancijos procedūrą, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES ([1]) III skyriuje, dalis, remiantis Sąjungos vidurkiu, nustatytu pagal paskutinius atnaujintus turimus Eurostato kas ketvirtį teikiamus duomenis, yra 75 % arba daugiau. Asmenų be pilietybės atveju atsižvelgiama į ankstesnės gyvenamosios vietos šalį. Į kas ketvirtį teikiamus atnaujinimus atsižvelgiama tik prašytojų, kurie dar nebuvo identifikuoti kaip prašytojai, kurie galėtų būti perkelti Europos Sąjungoje pagal šio sprendimo 5 straipsnio 3 dalį, atžvilgiu.

4 straipsnis

120 000 prašytojų perkėlimas į valstybes nares

1. 120 000 prašytojų perkėlimo į kitas valstybes nares tvarka:

a) iš Italijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 15 600 prašytojų pagal I priede pateiktą lentelę;

b) iš Graikijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 50 400 prašytojų pagal II priede pateiktą lentelę;

c) į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 54 000 prašytojų proporcingai I ir II prieduose išdėstytiems skaičiams, vadovaujantis šio straipsnio 2 dalimi arba iš dalies keičiant šį sprendimą, kaip nurodyta 1 straipsnio 2 dalyje ir šio straipsnio 3 dalyje.

2. 54 000 prašytojų, nurodytų 1 dalies c punkte, perkeliami iš Italijos ir Graikijos proporcingai 1 dalies a ir b punktuose nurodytomis dalimis į kitas valstybes nares proporcingai I ir II prieduose išdėstytiems skaičiams nuo 2016 m. rugsėjo 26 d. Komisija pateikia Tarybai pasiūlymą dėl skaičių, kurie turi būti atitinkamai nustatyti kiekvienai valstybei narei.

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013 6 29, p. 60).

▼B

3. Jeigu ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 26 d. Komisija prieina prie išvados, kad dėl padėties vietoje pokyčių yra tikslinga pritaikyti perkėlimo Europos Sąjungoje mechanizmą arba kad valstybėje narėje yra susidariusi nepaprastoji padėtis, susijusi su staigiu trečiųjų šalių piliečių antplūdžiu dėl staigaus migracijos srautų pokyčio, taip pat atsižvelgdama į valstybės narės – numatomos migrantų priėmėjos – nuomonę, Komisija gali prireikus pateikti pasiūlymus Tarybai, kaip nurodyta 1 straipsnio 2 dalyje.

Valstybė narė, nurodydama tinkamai pagrįstas priežastis, taip pat gali pranešti Tarybai ir Komisijai, kad joje yra susidariusi panaši nepaprastoji padėtis. Komisija įvertina pateiktas priežastis ir prireikus pateikia Tarybai pasiūlymus, kaip nurodyta 1 straipsnio 2 dalyje.

▼M1

3a. Atsižvelgiant į 1 dalies c punkte nurodytų prašytojų perkėlimą Europos Sąjungoje, valstybės narės gali pasirinkti įvykdyti savo įsipareigojimą į savo teritoriją priimdamos Turkijoje esančius Sirijos piliečius pagal nacionalines ar daugiašales teisėto priėmimo programas, skirtas asmenims, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, išskyrus perkėlimo į ES programą, dėl kurios sutarta 2015 m. liepos 20 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybių atstovų išvadose. Tokiu būdu valstybės narės priimtų asmenų skaičius atitinkamai sumažina atitinkamos valstybės narės įsipareigojimą.

10 straipsnis taikomas *mutatis mutandis* visais tokio teisėto priėmimo atvejais sumažinant perkėlimo Europos Sąjungoje įsipareigojimą.

Valstybės narės, kurios pasirenka šioje dalyje numatytą galimybę, kiekvieną mėnesį Komisijai praneša taikant šią dalį teisėtai priimtų asmenų skaičių, nurodydamos programos, pagal kurią vykdytas priėmimas, tipą ir teisėto priėmimo formą.

▼B

4. Tuo atveju, kai gavusi Protokole Nr. 21 minimos valstybės narės pagal to protokolo 4 straipsnį pateiktą pranešimą Komisija pagal SESV 331 straipsnio 1 dalį patvirtina tos valstybės narės dalyvavimą taikant šį sprendimą, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato į tą valstybę narę perkeltinų prašytojų skaičių. Tame pačiame įgyvendinimo sprendime Taryba taip pat atitinkamai pritaiko kitų valstybių narių kvotas, proporcingai jas sumažindama.

5. Išskirtinėmis aplinkybėmis valstybė narė, nurodydama tinkamai pagrįstas priežastis, derančias su pagrindinėmis Sąjungos vertybėmis, įtvirtintomis Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje, gali ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 26 d. pranešti Tarybai ir Komisijai, kad ji laikinai negali dalyvauti iki 30 % pagal 1 dalį jai priskirtų prašytojų perkėlimo Europos Sąjungoje procese.

Komisija įvertina pateiktas priežastis ir pateikia Tarybai pasiūlymus dėl perkėlimo Europos Sąjungoje proceso, susijusio su ne daugiau kaip 30 % prašytojų, priskirtų atitinkamai valstybei narei pagal 1 dalį, laikino sustabdymo. Jei tikslinga, Komisija gali siūlyti pratęsti likusio priskirto skaičiaus prašytojų perkėlimo Europos Sąjungoje terminą, tačiau ne daugiau kaip 12 mėnesių po 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos.

▼B

6. Per vieną mėnesį Taryba nusprendžia dėl 5 dalyje nurodytų pasiūlymų.

7. Taikydama šio straipsnio 2, 4 ir 6 dalis bei 11 straipsnio 2 dalį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priima įgyvendinimo sprendimą.

5 straipsnis

Perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra

1. Siekdama administracinio bendradarbiavimo, būtino šiam sprendimui įgyvendinti, kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinį kontaktinį centrą ir perduoda jo kontaktus kitoms valstybėms narėms ir EASO. Bendradarbiaudamos su EASO ir kitomis atitinkamomis agentūromis valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių tiesioginiam bendradarbiavimui užmegzti ir kompetentingų institucijų tarpusavio keitimuisi informacija užtikrinti, įskaitant informaciją apie priežastis, kaip nurodyta 7 dalyje.

2. Valstybės narės reguliariai ir bent kas tris mėnesius nurodo prašytojų, kurie gali būti greitai perkelti į jų teritoriją, skaičių ir bet kurią kitą aktualią informaciją.

3. Remdamosi šia informacija Italija ir Graikija, padedamos EASO ir prireikus 8 dalyje nurodytų valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnų, nustato atskirus prašytojus, kurie galėtų būti perkelti į kitas valstybes nares, ir tų valstybių narių kontaktiniams centrams kuo greičiau pateikia visą susijusią informaciją. Tuo tikslu pirmenybė turi būti teikiama pažeidžiamiems prašytojams, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/33/ES 21 ir 22 straipsniuose.

4. Gavusios valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimą, Italija ir Graikija, pasikonsultavusios su EASO, kuo skubiau priima sprendimą perkelti kiekvieną iš nustatytų prašytojų į konkrečią valstybę narę, į kurią perkeliama, ir informuoja prašytoją pagal 6 straipsnio 4 dalį. Valstybė narė, į kurią perkeliama, gali nuspręsti nepatvirtinti prašytojo perkėlimo Europos Sąjungoje tik tuo atveju, jei esama pagrįstų priežasčių, kaip nurodyta šio straipsnio 7 dalyje.

5. Prašytojai, kurių pirštų atspaudus reikalaujama paimti pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnyje išdėstytus reikalavimus, gali būti siūlomi perkelti Europos Sąjungoje tik tuo atveju, jei jų pirštų atspaudai buvo paimti ir perduoti EURODAC centrinei sistemai pagal tą reglamentą.

6. Prašytojo perdavimas į valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją vykdomas kuo skubiau po pranešimo atitinkamam asmeniui apie sprendimą dėl perdavimo, kaip nurodyta šio sprendimo 6 straipsnio 4 dalyje, dienos. Italija ir Graikija informuoja valstybę narę, į kurią perkeliama, apie perdavimo datą ir laiką, taip pat perduoda jai visą kitą susijusią informaciją.

7. Valstybės narės pasilieka teisę atsisakyti perkelti prašytoją Europos Sąjungoje tik tuo atveju, jei esama pagrįstų priežasčių manyti, kad jis gali kelti pavojų jų nacionaliniam saugumui arba viešajai tvarkai, arba jeigu esama rimtų priežasčių taikyti Direktyvos 2011/95/ES 12 ir 17 straipsniuose išdėstytas statuso nesuteikimo nuostatas.

▼B

8. Kad įgyvendintų visus šiame straipsnyje nustatytos perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros aspektus, valstybės narės, pasikeitusios visa atitinkama informacija, gali nuspręsti paskirti į Italiją ir į Graikiją ryšių palaikymo pareigūnus.

9. Laikantis Sąjungos *acquis*, valstybės narės visiškai įgyvendina savo įsipareigojimus. Atitinkamai, Italija ir Graikija užtikrina tapatybės nustatymą, registraciją ir pirštų atspaudų ėmimą perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros metu. Siekiant užtikrinti, kad tas procesas ir toliau būtų veiksmingas ir valdomas, tinkamai pasirūpinama priėmimo infrastruktūra ir priemonėmis, kad žmonės būtų laikinai apgyvendinami laikantis Sąjungos *acquis*, kol skubiai bus priimtas sprendimas dėl jų padėties. Prašytojai, kurie išsisukinėja nuo perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros, neperkeliami Europos Sąjungoje.

10. Šiame straipsnyje numatyta perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra užbaigiama kuo greičiau ir ne vėliau kaip per du mėnesius nuo valstybės narės, į kurią perkeliama, nurodymo pateikimo, kaip nurodyta 2 dalyje, išskyrus atvejus, kai 4 dalyje nurodytas valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimas pateikiamas likus mažiau nei dviem savaitėms iki to dviejų mėnesių laikotarpio pabaigos. Tokiu atveju perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros terminas gali būti pratęstas ne ilgesniam kaip dar dviejų savaičių laikotarpiui. Be to, šis terminas atitinkamais atvejais taip pat gali būti pratęstas dar keturiomis savaitėmis, jeigu Italija ar Graikija pagrindžia objektyvias praktines kliūtis, dėl kurių neįmanoma atlikti perdavimo.

Jei perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra neužbaigiama per šiuos terminus ir išskyrus atvejus, kai Italija ir Graikija susitaria su valstybe nare, į kurią perkeliama, dėl pagrįsto termino pratęsimo, Italija ir Graikija išlieka atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013.

11. Perkėlus prašytoją Europos Sąjungoje, valstybė narė, į kurią perkeliama, paima prašytojo pirštų atspaudus ir perduoda juos EURODAC centrinei sistemai pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnį ir atnaujina duomenų rinkinius pagal to reglamento 10 straipsnį, taip pat prireikus pagal 18 straipsnį.

6 straipsnis

Tarptautinės apsaugos prašytojų, kuriems taikomas šis sprendimas, teisės ir pareigos

1. Įgyvendindamos šį sprendimą valstybės narės pirmiausia atsižvelgia į vaiko interesus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad šeimos nariai, kuriems taikomas šis sprendimas, būtų perkelti į tos pačios valstybės narės teritoriją.

3. Iki sprendimo perkelti prašytoją Europos Sąjungoje priėmimo Italija ir Graikija informuoja prašytoją kalba, kurią jis supranta arba, kaip pagrįstai manoma, turėtų suprasti, apie perkėlimo Europos Sąjungoje procedūrą, kaip nustatyta šiame sprendime.

▼B

4. Priėmus sprendimą perkelti prašytoją Europos Sąjungoje, tačiau dar neprasidėjus faktiniam perkėlimui Europos Sąjungoje, Italija ir Graikija raštu praneša atitinkamam asmeniui apie sprendimą jį perkelti Europos Sąjungoje. Tame sprendime nurodoma valstybė narė, į kurią perkeliama.

5. Tarptautinės apsaugos prašytojas arba asmuo, kuriam suteikiama tarptautinė apsauga, kuris atvyksta į kitos valstybės narės, nei valstybė narė, į kurią perkeliama, teritoriją neįvykdęs buvimo toje kitoje valstybėje narėje sąlygų, privalo nedelsdamas grįžti. Valstybė narė, į kurią perkeliama, tą asmenį vėl nedelsdama priima.

7 straipsnis

Operatyvinė parama Italijai ir Graikijai

1. Siekiant padėti Italijai ir Graikijai geriau spręsti dėl išimtinio spaudimo jų prieglobsčio ir migracijos sistemoms, kurį sudaro šiuo metu padidėjęs migracijos spaudimas prie jų išorės sienų, kylančias problemas, valstybės narės didina savo operatyvinę paramą bendradarbiaudamos su Italija ir Graikija tarptautinės apsaugos srityje vykdant atitinkamą EASO, FRONTEX ir kitų atitinkamų agentūrų koordinuojamą veiklą, visų pirma prireikus skiriant nacionalinių ekspertų šiai paramos veiklai:

a) į Italiją ir Graikiją atvykstančių trečiųjų šalių piliečių patikrinimui, įskaitant aiškų jų tapatybės nustatymą, pirštų atspaudų ėmimą ir registravimą bei prireikus tarptautinės apsaugos prašymų registravimą ir, Italijos ar Graikijos prašymu, pirminį tvarkymą;

b) informacijos ir specialios paramos, kurios gali prireikti, teikimui prašytojams ar potencialiems prašytojams, kuriems galėtų būti taikomas perkėlimas Europos Sąjungoje pagal šį sprendimą;

c) pasirengimui trečiųjų šalių piliečių, kurie nepateikė tarptautinės apsaugos prašymo arba kurių teisė likti teritorijoje nustojo galioti, grąžinimo operacijoms ir jų organizavimui.

2. Be pagal 1 dalį teikiamos paramos ir siekiant sudaryti palankesnes sąlygas visiems perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros veiksmams įgyvendinti, prireikus Italijai ir Graikijai teikiama speciali parama vykdant atitinkamą EASO, FRONTEX ir kitų atitinkamų agentūrų koordinuojamą veiklą.

8 straipsnis

Papildomos priemonės, kurių turi imtis Italija ir Graikija

1. Atsižvelgdamos į Sprendimo (ES) 2015/1523 8 straipsnio 1 dalyje nustatytus įpareigojimus, Italija ir Graikija ne vėliau kaip 2015 m. spalio 26 d. praneša Tarybai ir Komisijai apie atnaujintą veiksmų planą, atsižvelgdamos į poreikį užtikrinti tinkamą šio sprendimo įgyvendinimą.

▼B

2. Jei šis sprendimas iš dalies keičiamas kitos valstybės narės labui pagal 1 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnio 3 dalį, ta valstybė narė atitinkamo keičiančiojo sprendimo įsigaliojimo metu pateikia Tarybai ir Komisijai veiksmų planą, kuriame numatomos tinkamos priemonės prieglobsčio, pirmojo priėmimo ir grąžinimo srityse, kuriomis būtų didinami jos sistemų minėtose srityse pajėgumai, kokybė ir veiksmingumas, taip pat priemonės, kuriomis užtikrinamas tinkamas šio sprendimo įgyvendinimas. Ta valstybė narė visapusiškai įgyvendina tą veiksmų planą.

3. Jei Italija ar Graikija nesilaiko 1 dalyje nurodytų pareigų, Komisija, suteikusi atitinkamai valstybei narei galimybę išdėstyti savo požiūrį, gali nuspręsti ne ilgiau nei trims mėnesiams sustabdyti šio sprendimo taikymą tai valstybei narei. Komisija gali nuspręsti vieną kartą pratęsti tokį sustabdymą ne ilgiau nei trims mėnesiams. Toks sustabdymas nedaro poveikio prašytojų perdavimams, kuriuos numatoma vykdyti gavus valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimą pagal 5 straipsnio 4 dalį.

9 straipsnis

Tolesnės nepaprastosios padėtys

Jei valstybėje narėje dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarytų nepaprastoji padėtis, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali patvirtinti laikinąsias priemones tos valstybės narės labui pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį. Tokios priemonės prireikus gali apimti tos valstybės narės dalyvavimo vykdant perkėlimą Europos Sąjungoje, kaip numatyta šiame sprendime, sustabdymą, taip pat galimas kompensavimo priemones Italijai ir Graikijai.

10 straipsnis

Finansinė parama

1. Už kiekvieną asmenį, perkeltą Europos Sąjungoje pagal šį sprendimą:

a) valstybė narė, į kurią perkeliama, gauna 6 000 EUR dydžio vienkartinę išmoką;

b) Italija ar Graikija gauna ne mažesnio kaip 500 EUR dydžio vienkartinę išmoką.

2. Ši finansinė parama įgyvendinama pagal Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje nustatytą tvarką. Nukrypstant nuo tame reglamente nustatytos išankstinio finansavimo tvarkos, 2016 m. valstybėms narėms sumokama 50 % joms pagal šį sprendimą skirtų bendrų asignavimų dydžio išankstinio finansavimo suma.

11 straipsnis

Bendradarbiavimas su asocijuotosiomis valstybėmis

1. Padedant Komisijai, gali būti sudaryti Italijos dvišaliai susitarimai atitinkamai su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija ir

▼B

Graikijos dvišaliai susitarimai atitinkamai su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija dėl prašytojų perkėlimo iš Italijos ir Graikijos teritorijos į tų valstybių teritoriją. Tokiuose susitarimuose deramai atsižvelgiama į pagrindinius šio sprendimo aspektus, visų pirma susijusius su perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra ir prašytojų teisėmis bei pareigomis.

2. Jei tokie dvišaliai susitarimai sudaromi, Italija ar Graikija praneša Tarybai ir Komisijai prašytojų, kurie turi būti perkelti į asocijuotąsias valstybes, skaičių. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, atitinkamai pritaiko valstybių narių kvotas, proporcingai jas sumažindama.

12 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Remdamasi valstybių narių ir atitinkamų agentūrų pateikta informacija Komisija kas šešis mėnesius teikia Tarybai šio sprendimo įgyvendinimo ataskaitas.

Remdamasi Italijos ir Graikijos suteikta informacija Komisija kas šešis mėnesius teikia Tarybai 8 straipsnyje nurodytų veiksmų planų įgyvendinimo ataskaitas.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas iki 2017 m. rugsėjo 26 d.

3. Jis taikomas asmenims, atvykstantiems į Italijos ar Graikijos teritoriją nuo 2015 m. rugsėjo 25 d. iki 2017 m. rugsėjo 26 d., ir prašytojams, atvykusiems į tų valstybių narių teritoriją nuo 2015 m. kovo 24 d. ir vėliau.

▼B

I PRIEDAS

Perkėlimo iš Italijos kvotos

	Kvotos pagal valstybes nares (15 600 perkeltų prašytojų)
Austrija	462
Belgija	579
Bulgarija	201
Kroatija	134
Kipras	35
Čekija	376
Estija	47
Suomija	304
Prancūzija	3 064
Vokietija	4 027
Vengrija	306
Latvija	66
Lietuva	98
Liuksemburgas	56
Malta	17
Nyderlandai	922
Lenkija	1 201
Portugalija	388
Rumunija	585
Slovakija	190
Slovėnija	80
Ispanija	1 896
Švedija	567

▼B

II PRIEDAS

Perkėlimo iš Graikijos kvotos

	Kvotos pagal valstybes nares (50 400 perkeltų prašytojų)
Austrija	1 491
Belgija	1 869
Bulgarija	651
Kroatija	434
Kipras	112
Čekija	1 215
Estija	152
Suomija	982
Prancūzija	9 898
Vokietija	13 009
Vengrija	988
Latvija	215
Lietuva	318
Liuksemburgas	181
Malta	54
Nyderlandai	2 978
Lenkija	3 881
Portugalija	1 254
Rumunija	1 890
Slovakija	612
Slovėnija	257
Ispanija	6 127
Švedija	1 830